

jove i àdhuc aquelles persones que, titulades, hi han dedicat tota la vida son, en certa manera uns afeccionats. Es difícil poder campanyes d'excavació durant els cursos i les activitats docents poc temps els deixen per a èsser uns investigadors purs.

A més cubrir les necessitats arqueològiques del nostre país, en plà professional, ocasionaria un costosíssim presupost que avui s'ha de destinar a necessitats més apremiants, sanitat, ensenyament... i ací es on els no professionals poden fer una gran tasca. El que cal es que mitjant cursos, conferències.. assoleixin una bona capacitació que els permeti fer uns treballs de prospecció, investigació, catalogació de una forma totalment científica. Això no vol dir tampoc que la seva activitat sigui paralel.la a la del professional. El que es tracta es de fer uns treballs que es una utopia pensar que es puguin fer en plà professional. Tot això anirà en bé del nostre patrimoni arqueològic que al cap i a la fi, es el que a tots ens interessa.

Es evident que els investigadors-excavadors privats i els estudiosos locals es troben en una situació semblant. Molt sovint no col.laboren per por, por de que no els facin cas i por de que els prenguin material o desapareixin els resultats dels seus anys de treball. A la gent dels pobles no els agrada gens que les seves restes antigues siguin menystingudes o que desapareguin en els magatzems dels museus. Caldria doncs establir una coordinació començant en el nivell més baix passant a través de tota l'escala d'afeccionats que només llegeix i assisteix a conferències, investigadors-excavadors privats, estudiants, universitat, museus, Institut d'Estudis Catalans.

1) Per tot el exposat considerem que es necessari legalitzar les activitats del no professional cara a la investigació, de tal manera que no quedi en situació pirata.

2) Les candidatures presentades son poc representatives tota vegada que hi ha un unic no professional, al costat de 14 professionals. El nombre de 15 representants ens sembla insuficient.

3) Cal tenir en compte que el divorci actual entre "arqueologia oficial" i l'arqueologia real, portada a cap en gran part per gent de comarques, ens ha sigut imposat per la dictadura dels anys passats.

Aquesta situació cal esmenar-la i per aixó proposem que una candidatura representativa, apart de la representació professional, hi ha de figurar un delegat de cada una de les cinc grans associacions arqueològiques del país:

- Institut d'Estudis Ilerdenses
- Sociedad Arqueològica de Girona
- Real Societat Arqueològica de Tarragona
- Grup de col.laboradors del Museu Arqueològic de Barcelona
- L'A.D.A.H.U.B. de Barcelona

i un delegat per cada vegueria.

Com que a les reunions previes de preparació a la Assemblea de Badalona, no es va tenir en compte, ni es va informar degudament a l'estament no professional, no vem poder donar la nostra opinió per tan aprofitem aquesta avinentesa per manifestar la nostra forma de pensar.

Com a conclusió proposen :

Que les reunions i Assemblees celebrades fins ara quedin com a preparatories i no definitives i donat que ara ja tindrem reglament (si a Girona s'ha aprova), cal reconsiderar tots els punts tractats fins ara.

L'A.D.A.H.U.B.

(Agrupació de Diplomats en Arqueologia
hispanica, per la Universitat de
Barcelona)

Barcelona , maig del 1978